

Enhed
Forvaltningsjura

Telefonnotat om erstatning for tabt arbejdsfortjeneste

Sagsbehandler
Mads Holt

1. Baggrund

Koordineret med

Region Midtjylland ved juridisk konsulent [redacted] (telefonnummer [redacted] mailadresse natknu@rm.dk) har ved e-mail af 2. juli 2019 rettet henvendelse til Social- og Indenrigsministeriet om erstatning for tabt arbejdsfortjeneste.

Sagsnr.
2019 - 3712

Doknr.
113881

Dato
12-07-2019

Region Midtjylland anmoder Social- og Indenrigsministeriet om at bekræfte, at regionsansatte, som er valgt ind i regionsrådet, og som modtager tabt arbejdsfortjeneste med såkaldt "arbejdsgiverordning", skal modregnes i lønnen for den del, der overstiger maksimum pr. dag.

2. Retsgrundlag og praksis

Det fremgår af § 11, stk. 1, i lov om regioner og om nedlæggelse af amtskommunerne, Hovedstadens Udviklingsråd og Hovedstadens Sygehusfællesskab (regionsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 1032 af 6. juli 2018, at reglerne i § 16, stk. 1 og 5 i lov om kommunernes styrelse (kommunestyrelsesloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 47 af 15. januar 2019, tilsvarende finder anvendelse i en region.

§ 16, stk. 1 og 5, i kommunestyrelsesloven er sålydende:

”§ 16. Der ydes et fast vederlag til kommunalbestyrelsens medlemmer. Økonomi- og indenrigsministeren fastsætter nærmere regler om vederlaget. Vederlaget omfatter medlemmernes

- a) deltagelse i møder i kommunalbestyrelsen og dennes udvalg samt underudvalg,
- b) deltagelse i møder i forbindelse med varetagelse af kommunale hverv, der udføres efter valg af kommunalbestyrelsen, medmindre der på andet grundlag er fastsat bestemmelse om særskilt vederlæggelse,
- c) deltagelse i kurser m.v., der af kommunalbestyrelsen eller af økonomiudvalget efter bemyndigelse fra kommunalbestyrelsen anses for at have betydning for varetagelsen af de under litra a og b nævnte hverv,
- d) deltagelse i seminarer, jf. § 9 a,
- e) deltagelse i revisionens forelæggelse af beretninger, jf. § 42 c,
- f) varetagelse af andre nærmere angivne kommunale hverv efter anmodning fra kommunalbestyrelsen eller dennes udvalg og
- g) udførelse af andre aktiviteter i forbindelse med de under litra a-f nævnte møder m.v.

Stk. 2-4. [...]

Stk. 5. Et medlem kan vælge at modtage erstatning for dokumenteret tabt arbejdsfortjeneste. I så fald reduceres det faste vederlag. Valget foretages med virkning for et

regnskabsår ad gangen. Erstatning ydes for deltagelse i de i stk. 1, litra a-e, nævnte møder m.v. Herudover kan kommunalbestyrelsen beslutte at yde erstatning til et medlem for udførelse af de i stk. 1, litra f, nævnte aktiviteter. Erstatningen kan pr. dag højst udgøre det femdobbelte af det diætbeløb, som af økonomi- og indenrigsministeren er fastsat for møder af ikke over 4 timers varighed, jf. § 16 a, stk. 2. Økonomi- og indenrigsministeren fastsætter nærmere regler om ydelse af erstatningen, herunder om reduktion af det faste vederlag.

Stk. 6-12. [...]

Endvidere fremgår følgende af § 5, i bekendtgørelse nr. 1770 af 27. december 2018 vederlag, diæter, pension m.v. for varetagelsen af regionale hverv:

”§ 5. Et medlem af regionsrådet kan vælge at modtage erstatning for dokumenteret tabt arbejdsfortjeneste efter reglerne i § 16, stk. 5, i lov om kommunernes styrelse. [...]

Stk. 2. Erstatningen for dokumenteret tabt arbejdsfortjeneste kan pr. dag højst udgøre det femdobbelte af diætsatsen i § 4, stk. 2, 1. pkt. Regionsrådet afgør, om erstatningskravet kan anses for dokumenteret.”

Der er ikke i forarbejderne til kommunestyrelseslovens § 16, stk. 5, jf. lov nr. 380 af 14. juni 1995 (FT, A, 2080 ff.), eller i ovenstående bekendtgørelse nærmere omtalt, hvordan udbetaling af erstatning for tabt arbejdstjeneste skal administreres, jf. herved også Indenrigs- og Sundhedsministeriets telefonnotat om udbetaling af tabt arbejdsfortjeneste til arbejdsgiveren af 11. og 12. marts 2010.

Følgende fremgår af punkt 2.1.3.3 i vejledning nr. 9016 af 7. januar 2019 om diæter, pension m.v. for varetagelsen af regionale hverv.

”Udbetaling af erstatning for dokumenteret tabt arbejdsfortjeneste sker som udgangspunkt til regionsrådsmedlemmet selv.

Ministeriet har imidlertid tidligere tilkendegivet, at ministeriet kan anerkende, at kommunalbestyrelsen vedtager en ordning, hvorefter udbetaling af erstatning for dokumenteret tabt arbejdsfortjeneste på visse betingelser sker til et kommunalbestyrelsesmedlems arbejdsgiver, hvis arbejdsgiveren undlader at reducere medlemmets løn. Dette vil også kunne anerkendes for regionsrådet.

Et regionsrådsmedlem har dog ikke krav på, at udbetaling af erstatning for dokumenteret tabt arbejdsfortjeneste sker til arbejdsgiveren, selvom denne er indforstået hermed. Det enkelte regionsråd afgør selv, om det ønsker at medvirke til en sådan ordning. Gennemførelse af ordningen forudsætter endvidere, at der indgås en aftale med den enkelte arbejdsgiver, hvorved vedkommende accepterer ordningen, herunder at udbetale den fulde løn til den ansatte uanset dennes fravær og at opfylde de øvrige krav, som stilles til arbejdsgiveren.

Det er en betingelse for, at udbetaling af erstatning for dokumenteret tabt arbejdsfortjeneste kan ske til arbejdsgiveren, at regionen forud for udbetalingen modtager en erklæring fra arbejdsgiveren om medlemmets fravær i arbejdstiden som følge af varetagelse af regionsrådsarbejde – med angivelse af dato for fraværet, antallet af mistede arbejdstimer de enkelte dage, medlemmets timesats samt størrelsen af det indtægtstab, den ansatte ville have lidt i den pågældende måned, hvis arbejdsgiveren havde trukket vedkommende i løn i fraværperioden. Denne erklæring skal sammenholdes med oplysningen fra medlemmet over deltagelse i møder m.v., herunder med angivelse af karakteren af de enkelte aktiviteter. En generel aftale mellem regionsrådsmedlemmet og arbejdsgiveren om en fast nedsættelse af arbejdstiden uden samtidig reduktion i med-

lemmets løn kan ikke danne grundlag for udbetaling af erstatning for dokumenteret tabt arbejdsfortjeneste til arbejdsgiveren.

Det er endvidere en betingelse, at der på baggrund af lønseddel eller lønspecifikation kan sondres mellem løn for de timer, hvor den pågældende faktisk har været beskæftiget for arbejdsgiveren, og det, der udbetales som følge af, at arbejdsgiveren modtager erstatning for dokumenteret tabt arbejdsfortjeneste fra regionen.

Regionsrådsmedlemmet har ikke krav på løn, der overstiger den maksimale erstatning. I tilfælde, hvor regionen selv er arbejdsgiver, skal der således foretages fradrag i regionsrådsmedlemmets løn for værdien af arbejdsfrihed, der overstiger det maksimale erstatningsbeløb. I tilfælde, hvor regionsrådsmedlemmet er privat ansat, vil et eventuelt fradrag i medlemmets løn bero på aftalen mellem den pågældende og dennes arbejdsgiver.”

Forud for indsættelsen af sidste afsnit i det citerede udtalte Indenrigs- og Sundhedsministeriet ved brev af 18. marts 2010 til Region Nordjylland (journalnummer 2009-1008) følgende:

”Med henvisning til pkt. 2.1.3.3. i vejledning nr. 10 af 9. februar 2007 om vederlag, diæter, pension mv. for varetagelsen af regionale hverv, hvoraf blandt andet fremgår, at ”gennemførelse af ordningen forudsætter endvidere, at der indgås en aftale med den enkelte arbejdsgiver, hvorved vedkommende accepterer ordningen, herunder at udbetale den fulde løn til ansatte uanset dennes fravær og at opfylde de øvrige krav, som stilles til arbejdsgiveren”, ønsker regionen oplyst, hvordan der skal forholdes i en situation, hvor udbetaling af den fulde løn vil komme til at påføre arbejdsgiveren et tab, fordi den daglige lønreduktion som følge af fravær er større end 1.875 kr., som regionen maksimalt i 2009 må udbetale pr. dag.

I anledning heraf skal Indenrigs- og Sundhedsministeriet oplyse, at der i tilfælde, hvor regionen selv er arbejdsgiver skal foretages fradrag i regionsrådsmedlemmets løn for værdien af arbejdsfrihed over det maksimale erstatningsbeløb, som er overført til arbejdsgiveren. I tilfælde hvor den pågældende er privatansat, vil et eventuelt fradrag i medlemmets løn bero på overenskomstaftalen mellem den pågældende og dennes arbejdsgiver.

Indenrigs- og Sundhedsministeriet skal endvidere oplyse, at det at der står den fulde løn i vejledningen ikke skal tages som udtryk for, at kommunalbestyrelsesmedlemmer har krav på løn, der overstiger den maksimale erstatning.”

Endvidere fremgår følgende af Indenrigs- og Sundhedsministeriets telefonnotat om udbetaling af tabt arbejdsfortjeneste til arbejdsgiveren af 12. marts 2010 (journalnummer 2009-1008), som vedrører ministeriets udtalelse af 28. februar 2000 til Vejle Amtskommune (journalnummer 1998/1304/060-2):

”[...] Amtskommunen havde bedt Indenrigsministeriet om en udtalelse om, hvorvidt der efter ministeriets opfattelse efter de dagældende regler om udbetaling af erstatning for tabt arbejdsfortjeneste til amtsrådsmedlemmer kunne ske overførsel til en arbejdsgiver (amtskommunen eller en anden arbejdsgiver) af tabt arbejdsfortjeneste, som et amtsrådsmedlem var berettiget til i forbindelse med fravær i arbejdstiden med henblik på varetagelse af sit (amts)kommunale hverv.

[...]

Vejle Amtskommune oplyste hertil, at når der fra en amtskommunal institution blev fremsendt opgørelse over frihedsperioder, hvor amtsrådsmedlemmet i arbejdstiden

havde deltaget i amtskommunale hverv, ville der altid blive foretaget en beregning af tabt arbejdsfortjeneste indenfor den enkelte dag. Hvis det skulle vise sig – hvilket hidtil ikke var sket, at fraværet havde en værdi over det maksimale beløb for tabt arbejdsfortjeneste, ville der alene blive overført det maksimale beløb til den amtskommunale institution med bemærkning om, at værdien af arbejdsfriheden over dette beløb for den/de pågældende dage skulle fradrages i amtsrådsmedlemmets løn.”

[...]

På denne baggrund må det antages, at Indenrigsministeriet accepterede det af Vejle Amtskommune oplyste om, at højst det maksimale erstatningsbeløb ville blive overført til arbejdsgiveren, og at værdien af arbejdsfriheden over dette beløb skulle fradrages i amtsrådsmedlemmets løn.

Denne betingelse må imidlertid antages at knytte sig særligt til det forhold, at Vejle Amtskommune i visse tilfælde selv optrådte som arbejdsgiver, hvorfor ordningen ville være i uoverensstemmelse med kommunalfuldmagtsreglerne, såfremt der ikke efterfølgende blev foretaget fradrag. Det kan ikke på baggrund af Indenrigsministeriets udtalelse i sagen eller på baggrund af teksten i vederlagsvejledningen i øvrigt konkluderes, at efterfølgende reduktion/modregning er en *generel* betingelse som gælder *også* i tilfælde, hvor kommunen/regionen *ikke* optræder som arbejdsgiver.

Hvordan der skal forholdes i en sådan situation må således bero på den aftale mellem arbejdsgiver og arbejdstager, der ligger til grund for ordningen.”

Det følger således af ovenstående retsgrundlag og praksis, at regionsansatte, som er valgt ind i regionsrådet, og som modtager tabt arbejdsfortjeneste med den såkaldte ”arbejdsgiverordning”, skal modregnes i lønnen for værdien af den del af arbejdsfriheden, der overstiger maksimumbeløbet for erstatning pr. dag.

Baggrunden herfor er, at regionen hverken efter vederlagsreglerne eller myndighedsfuldmagtsregler har hjemmel til at udbetale mere i erstatning for tabt arbejdsfortjeneste henholdsvis løn, end regionsrådsmedlemmet/den ansatte er berettiget til.

3. Social- og Indenrigsministeriets svar til Region Midtjylland

Det meddeles Region Midtjylland, at Social- og Indenrigsministeriet kan bekræfte regionens fortolkning af vederlagsreglerne.